

ALTRES DIPOSICIONS**Conselleria d'Obres Públiques,
Urbanisme i Transports**

ORDRE de 21 d'octubre de 1986, de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, per la qual es declaren Àrees d'Actuació Preferent aquelles constituïdes per determinats edificis, als efectes que preveu el Decret 61/1986, de 19 de maig, del Consell de la Generalitat Valenciana. Pàg. 4512

Conselleria d'Agricultura i Pesca

RESOLUCIÓ de 18 de setembre de 1986, de la Direcció General de la Producció Agrària, per la qual és qualifica el grup inicial de Sanejament "Utiel", situat al terme municipal d'Utiel com a Agrupació de Defensa Sanitària. Pàg. 4513

ORDRE de 19 de setembre de 1986, de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, per la qual és aprovat el Pla d'Obres i Millors Territorials de la zona de concentració parcel·laria de Titaigües (València). Pàg. 4514

ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA Pàg. 4515

ANUNCIS Pàg. 4517

OTRAS DISPOSICIONES**Conselleria de Obras Públicas,
Urbanismo y Transportes**

ORDEN de 21 de octubre de 1986, de la Conselleria de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes, por la que se declaran Áreas de Actuación Preferente aquellas constituidas por determinados edificios, a los efectos previstos en el Decreto 61/1986, de 19 de mayo, del Consell de la Generalitat Valenciana. Pàg. 4512

Conselleria de Agricultura y Pesca

RESOLUCIÓN de 18 de septiembre de 1986, de la Dirección General de la Producción Agraria, por la cual se califica al grupo inicial de saneamiento "Utiel", situado en el término municipal de Utiel como Agrupación de Defensa Sanitaria. Pàg. 4513

ORDEN de 19 de septiembre de 1986, del Conseller de Agricultura y Pesca, por la que se aprueba el Plan de Obras y Mejoras Territoriales de la zona de concentración parcelaria de Titaguas (Valencia). Pàg. 4514

ADMINISTRACIÓN DE JUSTICIA Pàg. 4515

ANUNCIOS Pàg. 4517

Exemplar: 106 ptes.
Suscripción anual: 9.010 ptes.

ISSN: 0212-8195
Dipòsit Legal: V. 1.556 - 1978

Administració: Palau de la Generalitat. Cavallers, 2.
46001 València.
Tel. (96) 332 02 06

Comp.: Arts Gràfiques Soler, S. A. L'Olivereta 28. 46018 València
Impressió: Tipografia Artística Puertes, S. L. Palleter, 47. 46008 València

Exemplar: 106 ptas.
Suscripción anual: 9.010 ptas.

ISSN: 0212-8195
Depósito Legal: V. 1.556 - 1978

Administración: Palau de la Generalitat. Caballeros, 2.
46001 Valencia.
Tel. (96) 332 02 06

Comp.: Artes Gráficas Soler, S. A. La Olivereta, 28. 46018 Valencia
Impresión: Tipografía Artística Puertes, S. L. Palleter, 47. 46008 Valencia

DISPOSICIONS GENERALS**PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT**

1750 *LLEI de la Generalitat Valenciana 3/1986, de 24 d'octubre, de Patrimoni de la Generalitat Valenciana.* [2533]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans, que les Corts Valencianes han aprovat, i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgue la següent Llei:

DISPOSICIONES GENERALES**PRESIDENCIA DE LA GENERALIDAD**

1750 *LEY de la Generalitat Valenciana 3/1986, de 24 de octubre, de Patrimonio de la Generalitat Valenciana.* [2533]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos, que las Cortes Valencianas han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente Ley:

PREÀMBUL

L'article 50 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana preveu quins són els elements integrants del patrimoni de la Generalitat, sense establir-ne, com és lògic, atesa l'entitat de la norma estatutària, el règim jurídic aplicable. Per tant resulta obligat, tot partint del precepte estatutari, desplegar mitjançant una Llei de les Corts Valencianes els aspectes més importants que, des del punt de vista jurídic, informen l'adquisició, l'administració i la defensa dels elements integrats en el patrimoni de la Generalitat.

La importància d'aquesta Llei és manifesta. Constitueix una fita bàsica en el desenvolupament institucional de la Generalitat. Representa la constatació, en l'aspecte jurídic, de l'existència d'una comunitat humana vertebrada entorn a les seues institucions d'autogovern. Tant és així, que hom pot afirmar que la personalitat jurídic-pública de la Generalitat, com a centre d'imputació de situacions jurídiques, troba en l'ordenament normatiu del seu patrimoni la més clara ratificació de la pròpia personalitat en el món del Dret Públic.

Justament la significació institucional d'aquesta Llei ha obligat a depurar acuradament els mecanismes normatius predisposats per a aconseguir les finalitats perseguides per la Llei, de manera que puguen obviar-se tant possibles col·lisions amb l'ordenament vigent —específicament amb la normativa aplicable al patrimoni de l'Estat— com buits que deixen orfens de tractament aspectes de la rica varietat que ofereixen els béns integrants del patrimoni d'una Comunitat Autònoma.

Amb aquesta finalitat hom ha partit de dues premisses essencials, en l'elaboració de la Llei. En primer lloc, hom ha respectat, quan s'ha pogut, la regulació tradicional recollida en la normativa sobre el patrimoni de l'Estat. Seria una niciesia inexcusable que guiats per afanys innovadors, hom desconequés els èxits existents en un sector de l'ordenament caracteritzat per la precisió tècnica i per una decantació dogmàtica mereixedora de generalitzades felicitacions. La tradicional ordenació del patrimoni estatal ha constituït un sector de l'ordenament sobre el qual s'han fet no pocs elogis, i això ha dut a incorporar en aquesta Llei tot allò que de valuós hi ha en l'ordenament actual. En segon lloc, hom ha pres en compte les limitacions que, per imperatiu constitucional, apresonen en aquest punt la funció legislativa de les Corts Valencianes. El respecte a la legislació civil i mercantil i la interpretació que el Tribunal Constitucional ha fet dels esmenats condicionaments, en la sentència del 27 de juliol de 1982, constitueixen factors que obligatòriament han hagut de ser tinguts en consideració, tant per a la major perfecció tècnica de la Llei, com per obviar possibles conflictes de constitucionalitat.

Si aquests dos han estat els inevitables condicionaments, en què han hagut de moure's les Corts Valencianes, les finalitats perseguides amb aquest text també han estat molt clares.

En primer lloc, tot al llarg de l'articulat de la Llei hi ha el desig de potenciar el caràcter públic del patrimoni de la Generalitat com a tal. El patrimoni d'una entitat pública, i en major mesura el d'una entitat de caràcter territorial representativa d'interessos primaris de la societat, no té cap sentit si no hi és present la idea de servei a les finalitats públiques, les satisfaccions de les quals justifica l'existència de la mateixa entitat com a tal.

Tot això determina que, sense perjudi de l'evident influència privatista en les tècniques aplicables als títols d'adquisició de béns i drets, la Llei tracte d'aconseguir en tot moment

PREÀMBULO

El artículo 50 del Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana prevé cuáles son los elementos integrantes del patrimonio de la Generalitat, sin establecer, como es lógico, dada la entidad de la norma estatutaria, el régimen jurídico aplicable. Por ello resulta obligado, partiendo del precepto estatutario, desarrollar por medio de una Ley de las Cortes Valencianas los aspectos más importantes que, desde el punto de vista jurídico, informan la adquisición, administración y defensa de los elementos integrados en el patrimonio de la Generalitat.

La importancia de la presente Ley es manifiesta. Constituye un hito básico en el desarrollo institucional de la Generalitat. Representa la constatación, en el plano jurídico, de la existencia de una comunidad humana vertebrada en torno a sus instituciones de autogobierno. Al punto es ello así, que puede afirmarse que la personalidad jurídico-pública de la Generalitat, como centro de imputación de situaciones jurídicas, encuentra en la ordenación normativa de su patrimonio el más claro reflejo de su propia personalidad en el mundo del Derecho Público.

Justamente la significación institucional de la presente Ley ha obligado a depurar cuidadosamente los mecanismos normativos predisposados para conseguir las finalidades perseguidas por la Ley, de forma que puedan obviarse tanto posibles colisiones con el ordenamiento vigente —y específicamente con la normativa aplicable al patrimonio del Estado— como lagunas que dejen huérfanos de tratamiento aspectos de la rica variedad que ofrecen los bienes integrantes del patrimonio de una Comunidad Autónoma.

A tal efecto se ha partido en la elaboración de la Ley de dos premisas esenciales. En primer lugar, se ha respetado en la medida de lo posible el acervo tradicional recogido en la normativa sobre patrimonio del Estado. Constituiría necesidad inexcusable que, guiados por pruritos innovadores, se desconocieran los logros técnicos existentes en un sector del ordenamiento caracterizado por su precisión técnica y por una decantación dogmática merecedora de generalizados plácemes. La tradicional ordenación del patrimonio estatal ha constituido un sector del ordenamiento sobre el que se han vertido no pocos elogios y ello ha impulsado a incorporar a la presente Ley cuanto de valioso se contiene en el ordenamiento ya vigente. En segundo lugar, se han tomado en consideración las limitaciones que, por imperativo constitucional, aherrajan en este punto la función legislativa de las Cortes Valencianas. El respeto a la legislación civil y mercantil y la interpretación que el Tribunal Constitucional ha dado de tales condicionantes, en su sentencia de 27 de julio de 1982, constituyen factores que necesariamente han debido de tomarse en consideración en aras tanto a la perfección técnica de la Ley como en obsequio a obviar posibles conflictos de constitucionalidad.

Si estos dos han sido los inevitables condicionamientos con que han tenido que moverse las Cortes Valencianas, las finalidades perseguidas con el presente texto son también muy claras.

En primer lugar, late a lo largo del articulado de la Ley el deseo de potenciar el carácter publicístico del patrimonio de la Generalitat en cuanto tal. El patrimonio de una entidad pública, y en mayor medida de una entidad de carácter territorial representativa de intereses primarios de la sociedad, no tiene sentido alguno si no late en él la idea de servicio a los fines públicos cuya satisfacción justifica la existencia de la propia entidad en cuanto tal.

Ello determina que, sin perjuicio del evidente influjo privatista en las técnicas aplicables a los títulos de adquisición de bienes y derechos, la Ley trate de conseguir en todo mo-

les tècniques adients perquè l'administració, defensa i conservació dels elements patrimonials responguen en tot moment als principis de rapidesa i eficàcia que avui són exigibles a l'activitat administrativa.

En segon lloc, i juntament amb l'anterior motivació, s'ha procurat desfer la tradicional distinció demanio-patrimonial que avui manca de la significació que abans tenia. Subsistint i tot l'esmentada distinció —com es posa de relleu al llarg de tota aquesta Llei— hom ha posat l'accent en la nota que dóna sentit d'unitat als elements del patrimoni, que no és altra que la d'estar essencialment cridats a satisfer els fins públics. Això de banda, reduir aquesta tradicional distinció als límits que avui dia són tolerables tampoc no constitueix una invenció del legislador valencià. Ans al contrari, aquesta forma d'actuar posa de relleu la seua sensibilitat davant dels evidents canvis que s'estan produint en el món del Dret, reflectits amb especial intensitat en la suavització d'una antítesi que, com aquella que es produïa entre el Dret Públic i el Dret Privat, no presenta avui la rigidesa amb la qual, secularment, es presentava. Si el Dret, tant Públic com Privat, està essencialment al servei de l'ordenació harmònica de la societat, també els elements que integren el patrimoni de la Generalitat —siguen demaniales, siguen patrimonials en sentit estricte— no tenen més raó de ser que la de la irreductible vocació de servei públic, al marge del qual ni el patrimoni ni la mateixa Generalitat tindrien raó de ser al món del Dret.

En tercer lloc, hom ha procurat de concebre les tradicionals prerrogatives que les entitats públiques posseeixen en matèria patrimonial com a tècniques normatives aplicables únicament i exclusiva en funció de les finalitats que estan cridades a aconseguir, de forma que no es puga parlar, pròpiament, de privilegis —en el sentit pejoratiu amb el qual han estat concebuts secularment, de forma indiscutible, al llarg de la història—, sinó de prerrogatives plenament justificades en un ordenament jurídic en el qual la força, en el sentit estricte del terme, manca de virtualitat i eficàcia com a element d'ordenació social. Tot partint del text constitucional —article 132— hom ha afegit a aquesta Llei les tradicionals notes d'inalienabilitat, inembargabilitat i imprescriptibilitat dels béns de domini públic, tot incorporant en el mateix capítol totes aquelles tècniques —interdictes possessoris, procediments administratius de demarcació, etc.— encaminades a garantir, mitjançant les vies processals més expeditives, i alhora respectuoses amb l'ordenament, la plena integritat del patrimoni de la Generalitat.

Tot això posa de relleu l'escrupolosa atenció prestada pel legislador valencià a la necessitat de mantenir íntegre el patrimoni de què siga titular la Generalitat. Des de les prerrogatives que han quedat ressenyades, fins als aspectes dogmàticament més intrascendents, però de considerable eficàcia —pensem en l'Inventari General de Béns i Drets i en el Servei de Comptabilitat Patrimonial. Tots els instituts incorporats a la Llei tenen com a finalitat essencial la de garantir l'esmentada integritat, però possibilitant alhora la disponibilitat de certs elements patrimonials per a convertir-se en mitjà d'obtenció d'ingressos per al titular. L'explotació dels béns patrimonials de la Generalitat que no convinga d'alienar i siguen susceptibles d'aprofitament rendible, prevista en la Llei, sintonitza amb una tendència que progressivament va apoderant-se del modern Dret Comparat i segons la qual els béns que integren el patrimoni de les entitats públiques territorials han deixat de tenir una finalitat exclusiva d'ornat —a més de convertir-se en la seu dels seus serveis, en el cas dels immobles—, per a afegir a aquesta funció la de convertir-se, en determinats casos, en font sanejada d'obtenció d'ingressos. Pot contribuir a pal·liar mancances que el sistema de fi-

mento las técnicas idóneas para que la administración, defensa y conservación de los elementos patrimoniales responda en todo momento a los principios de celeridad y eficacia que hoy son exigibles a la actividad administrativa.

En segundo lugar, y de consuno con la anterior motivación, se ha procurado diluir la tradicional distinción demanio-patrimonio que carece hoy de la significación que antaño tuvo. Aún subsistiendo tal distinción —como se pone de reflejo a lo largo de la presente Ley— se ha puesto el acento en la nota que infunde sentido de unidad a los elementos del patrimonio, que no es otra más que la de estar esencialmente vocados a satisfacer los fines públicos. Por lo demás, tampoco el reducir esta tradicional distinción a los límites que hoy son tolerables, constituye una invención del legislador valenciano. Antes al contrario, tal modo de operar pone de relieve su sensibilidad ante las evidentes mutaciones que se están produciendo en el mundo del Derecho, reflejadas con especial intensidad en la suavización de una antítesis que, como la que tradicionalmente se operaba entre el Derecho Público y el Derecho Privado, no presenta hoy la rigidez con que secularmente se ha concebido. Si el Derecho, Público y Privado, está esencialmente al servicio de la ordenación armónica de la sociedad, también los elementos que integran el patrimonio de la Generalitat —sean demaniales, sean patrimoniales en sentido estricto— no tienen más razón de ser que la de su irreductible vocación de servicio público, al margen del cual ni dicho patrimonio ni la propia Generalitat tendrían razón de ser en el mundo del Derecho.

Se ha procurado, en tercer lugar, concebir las tradicionales prerrogativas que los entes públicos tienen en materia patrimonial como técnicas normativas aplicables única y exclusivamente en función de las finalidades que están llamados a conseguir, de forma que no quepa hablar en puridad de privilegios —con el sentido peyorativo con que indiscutiblemente han sido concebidos a lo largo de la historia—, sino de prerrogativas plenamente justificadas en un ordenamiento jurídico en el que la fuerza, en cuanto tal, carece de virtualidad y eficacia como elemento de ordenación social. Partiendo del texto constitucional —artículo 132— se han incorporado a la presente Ley las tradicionales notas de inalienabilidad, inembargabilidad e imprescriptibilidad de los bienes de dominio público, incorporándose al mismo capítulo todas aquellas técnicas —interdictos posesorios, procedimientos administrativos de deslinde, etc.— encaminadas a garantizar, por las vías procesales más expeditivas, y al tiempo respetuosas con el ordenamiento, la plena integridad del patrimonio de la Generalitat.

Cuanto antecede pone de relieve la escrupolosa atención prestada por el legislador valenciano a la necesidad de mantener íntegro el patrimonio de que sea titular la Generalitat. Desde las prerrogativas que han quedado reseñadas hasta aspectos dogmáticamente más intrascendentes, pero de considerable eficacia —piénsese en el Inventario General de Bienes y Derechos y en el Servicio de Contabilidad Patrimonial. Todos los institutos incorporados a la Ley tienen como finalidad esencial garantizar tal integridad, pero posibilitando, al propio tiempo, la disponibilidad de ciertos elementos patrimoniales para convertirse en medio de obtención de ingresos para su titular. La explotación de los bienes patrimoniales de la Generalitat que no convinga enajenar y sean susceptibles de aprovechamiento rentable, prevista en la Ley, sintoniza con una tendencia que progresivamente va adueñándose del moderno Derecho Comparado y en virtud de la cual los bienes que integran el patrimonio de las entidades públicas territoriales han dejado de tener una exclusiva finalidad de ornato —amén de, en el caso de inmuebles, convertirse en sede de sus servicios—, para aunar a dicha función la de convertirse, en ciertos casos, en fuente saneada de obtención de ingresos.

nançament fins ara no ha estat capaç de solucionar. Cal no oblidar que tots els mitjans que ajuden a propiciar un correcte finançament de les càrregues públiques assumides per la Generalitat han de trobar-hi acomodament en el seu ordenament. I des d'aquesta perspectiva es fa evident que el Patrimoni Públic, com a institut jurídic, ha sofert al llarg de les passades centúries una significativa evolució la correcta aprehensió de la qual és d'obligat aprenentatge pel legislador. Si en l'origen de l'Estat-Nació el patrimoni del Monarca —dificilment des- triable del patrimoni de l'incipient Estat— constituïa la font principal de finançament de les despeses públiques —aleshores confinades en les despeses militars—, anys més tard, superada la Il·lustració i amb la Revolució Industrial, la societat decimonòmica retira la idea del patrimoni com a font de finançament de la despesa, per a confiar el tal menester a un conjunt de categories jurídiques denominades tributs, el creixement dels quals és paral·lel al de les despeses públiques.

No hi ha dubte que el paper fonamental respecte al finançament de la despesa correspon als tributs i també al deute públic —que en un sentit més ampli pot considerar-se una espècie d'aquell— als quals cal reconèixer altres funcions de caràcter social com la seua contribució a una més igualitària distribució de la renda.

Però, tanmateix, cal reconèixer també als ingressos patrimonials un paper, encara que més modest dins de l'ordenament financer d'un determinat Estat o Comunitat. Juntament amb això, la correcta delimitació i administració del patrimoni públic, a més de la seua transcendència que en ella mateixa té, pot contribuir indirectament a un adequat finançament col·lectiu.

Hom ha volgut incorporar assoliments d'altres Comunitats Autònomes a aquesta Llei i introduir els principis de publicitat i concurrència en la disciplina dels béns i drets de la Generalitat. Així mateix, s'introdueix l'autonomia patrimonial de les Corts Valencianes dins del principi de la unitat patrimonial.

És justament en aquesta línia que hom ha pretès de situar la Llei del Patrimoni de la Generalitat Valenciana.

Legar a les generacions venidores un patrimoni jurídicament regularitzat constitueix no sols una exigència elemental de bon govern, sinó també una prova addicional de l'enfortiment de les nostres institucions d'autogovern.

TÍTOL PRELIMINAR

Règim General i Organització

Article primer

Constitueixen el patrimoni de la Generalitat Valenciana tots aquells béns i drets que li pertanyen per qualsevol títol jurídic vàlid.

Article segon

Els béns i drets de la Generalitat Valenciana són de domini públic o de domini privat.

Article tercer

1. Són béns i dret de domini públic de la Generalitat Valenciana:

- a) Els béns de la seua propietat afectes a l'ús general i als serveis públics propis de la Generalitat Valenciana.
- b) Els així declarats per la Llei.

2. Els edificis propietat de la Generalitat Valenciana on s'ubiquen els seus òrgans tindran la consideració de béns de domini públic.

Puede contribuir a paliar carencias que el sistema de financiación no se ha mostrado hasta el momento capaz de solucionar. No debe olvidarse a este respecto que cuantos medios coadyuven a propiciar una correcta financiación de las cargas públicas asumidas por la Generalitat deben encontrar acomodo en su propio ordenamiento. Y desde tal perspectiva es evidente que el Patrimonio Público, como instituto jurídico ha sufrido a lo largo de las pasadas centurias una significativa evolución cuya recta aprehensión es de obligado aprendizaje para el legislador. Si en los albores del Estado-Nación el patrimonio del Monarca —dificilmente deslindable del patrimonio del incipiente Estado— constituía la fuente principal de financiación de los gastos públicos —por aquel entonces confinados en los gastos militares—, años más tarde, superada la Ilustración y con la Revolución Industrial, la sociedad decimonónica arrumba la idea del patrimonio como fuente de financiación del gasto, para confiar tal menester a un conjunto de categorías jurídicas denominadas tributos, cuyo crecimiento es paralelo al de los gastos públicos.

No cabe duda de que el papel fundamental respecto a la financiación del gasto corresponde a los tributos e incluso a la deuda pública —que en un sentido amplio puede considerarse como una especie de aquella— a los que deben reconocerse otras funciones de carácter social como su contribución a una más equitativa distribución de la renta.

Mas, sin embargo, cabe reconocer también a los ingresos patrimoniales un papel, aunque más modesto dentro del ordenamiento financiero de un determinado Estado o Comunidad. Junto a ello la correcta delimitación y administración del patrimonio público, además de la trascendencia que en sí misma tiene, puede contribuir indirectamente a una adecuada financiación colectiva.

Se ha querido incorporar logros de otras Comunidades Autónomas a esta Ley e introducir los principios de publicidad y concurrència en la disciplina de los bienes y derechos de la Generalitat. Asimismo, se introduce la autonomía patrimonial de las Cortes Valencianas dentro del principio de la unidad patrimonial.

Es justamente en esta línea en la que se ha querido situar la Ley del Patrimonio de la Generalitat Valenciana.

Legar a generaciones futuras un patrimonio jurídicamente regularizado constituye no sólo una exigencia elemental de buen gobierno, sino también una prueba adicional del fortalecimiento de nuestras instituciones de autogobierno.

TITULO PRELIMINAR

Regimen General y Organización

Artículo primero

Constituyen el patrimonio de la Generalitat Valenciana todos los bienes y derechos pertenecientes a la misma por cualquier título jurídico válido.

Artículo segundo

Los bienes y derechos de la Generalitat Valenciana son de dominio público o de dominio privado.

Artículo tercero

1. Son bienes y derechos de dominio público de la Generalitat Valenciana:

- a) Todos los de su propiedad afectos al uso general y a los servicios públicos de la Generalitat Valenciana.
- b) Los así declarados por la Ley.

2. Los edificios propiedad de la Generalitat Valenciana en que se alojen órganos de la misma tendrán la consideración de bienes de dominio público.

Article quart

Són béns i drets de domini privat de la Generalitat Valenciana tots els béns i drets dels quals siga titular i que no siguen inclosos en l'article anterior.

Article cinqué

1. Els béns i drets que integren el patrimoni de la Generalitat Valenciana es registran per aquesta Llei i pels Reglaments que es dicten en execució d'aquesta i subsidiàriament per la normativa que regula el patrimoni de l'Estat. Si de cas hi manca, seran d'aplicació les normes del Dret Civil i Mercantil que li siguen aplicables.

2. Els béns i drets regulats per normes especials es registren per aquestes.

Article sisé

1. Les Corts Valencianes tenen autonomia patrimonial i assumeixen les mateixes competències i facultats que s'atribueixen al Consell i a les Conselleries en cada cas, sobre els béns i drets que tinguen adscrits, se'ls adscriuen o adqueixen.

2. La titularitat d'aquests béns i drets serà, en tot cas, de la Generalitat Valenciana.

Article seté

1. L'exercici de les facultats d'administració, defensa i conservació del Patrimoni sobre els béns i drets de la Generalitat Valenciana no atribuïdes expressament per aquesta Llei a altres organismes correspondrà a la Conselleria d'Economia i Hisenda.

2. La representació de la Generalitat Valenciana en matèria patrimonial correspon a la Conselleria d'Economia i Hisenda. La representació judicial de matèria patrimonial es regirà per allò disposat en la Llei de compareixença en juí de la Generalitat.

3. El Consell, mitjançant Decret, a proposta del Conseller d'Economia i Hisenda, podrà transferir en determinats casos, a altres organismes de la Generalitat Valenciana, algunes de les esmentades funcions.

Article vuité

La Conselleria d'Economia i Hisenda serà representada en totes les Corporacions, Institucions, Entitats, Empreses, Consells i Organismes que utilitzen béns o drets patrimonials de la Generalitat.

Article nové

1. El patrimoni de la Generalitat Valenciana s'inscriurà i relacionarà amb els inserts necessaris per a la seua identificació, en l'Inventari General de Béns i Drets de la Generalitat Valenciana que es durà i custodiarà en la Conselleria d'Economia i Hisenda.

2. L'Inventari comprendrà tots els béns i drets de què siga titular la Generalitat Valenciana, segons aquesta Llei, amb l'excepció dels béns mobles que reglamentàriament es determinen.

3. La valoració dels béns i drets en els casos i als efectes previstos d'aquesta Llei seran duts a efecte pels serveis corresponents de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

Article deu

Hom establirà un servei de comptabilitat patrimonial dependent funcionalment de la Intervenció General.

Artículo cuarto

Son bienes y derechos de dominio privado de la Generalitat Valenciana todos los bienes y derechos de que sea titular no comprendidos en el artículo anterior.

Artículo quinto

1. Los bienes y derechos que integran el patrimonio de la Generalitat Valenciana se registrarán por la presente Ley y por los Reglamentos que se dicten en ejecución de la misma y subsidiariamente por la normativa que regula el patrimonio del Estado. En su defecto, serán de aplicación las normas del Derecho Civil y Mercantil que les sean aplicables.

2. Los bienes y derechos regulados por normas especiales se registrarán por las mismas.

Artículo sexto

1. Las Cortes Valencianas tienen autonomía patrimonial y asumen las mismas competencias y facultades que se atribuyen al Consell y a las Consellerias en cada caso, sobre los bienes y derechos que tengan adscritos, se les adscriban o adquieran.

2. La titularidad de dichos bienes y derechos será, en todo caso, de la Generalitat Valenciana.

Artículo séptimo

1. El ejercicio de las facultades de administración, defensa y conservación del Patrimonio sobre los bienes y derechos de la Generalitat Valenciana no atribuidas expresamente por esta Ley a otros órganos correspondrá a la Conselleria de Economía y Hacienda.

2. La representación de la Generalitat Valenciana en materia patrimonial corresponde a la Conselleria de Economía y Hacienda. La representación judicial de materia patrimonial se regirá por lo dispuesto en la Ley de comparecencia en juicio de la Generalitat.

3. Por el Consell, mediante Decreto, a propuesta del Conseller de Economía y Hacienda, podrán transferirse en determinados casos, a otros órganos de la Generalitat Valenciana algunas de dichas facultades.

Artículo octavo

La Conselleria de Economía y Hacienda estará representada en todas las Corporaciones, Instituciones, Entidades, Empresas, Consejos y Organismos que utilicen bienes o derechos patrimoniales de la Generalitat.

Artículo noveno

1. El patrimonio de la Generalitat Valenciana se inscribirá y relacionará con los insertos necesarios para su identificación, en el Inventario General de Bienes y Derechos de la Generalitat Valenciana que se llevará y custodiará en la Conselleria de Economía y Hacienda.

2. El Inventario comprenderá todos los bienes y derechos de que sea titular la Generalitat Valenciana, según la presente Ley, con excepción de los bienes muebles que reglamentariamente se determinen.

3. La valoración de los bienes y derechos en los casos y a los efectos previstos de esta Ley se llevará a efecto por los servicios correspondientes de la Conselleria de Economía y Hacienda.

Artículo diez

Se establecerá un servicio de contabilidad patrimonial dependiente funcionalmente de la Intervención General.

TÍTOL PRIMER
Normes Generals

CAPÍTOL PRIMER
Prerrogatives de la Generalitat Valenciana

Article onze

1. Els béns i drets de domini públic de la Generalitat Valenciana són inalienables, inembargables i imprescriptibles.

2. La Generalitat podrà recuperar en qualsevol moment la possessió dels seus béns de domini públic indegudament ocupats.

Article dotze

1. Els béns de domini privat de la Generalitat són inembargables.

2. Cap Tribunal ni autoritat no podrà dictar providència d'embargament, ni despachar manament d'execució contra aquests ni contra les seues rendes, fruits o productes, i haurà d'atenir-se, en aquest respecte al que disposa la Llei d'Hisenda Pública de la Generalitat Valenciana.

3. Quan s'immatriculen en el Registre de la Propietat segons que disposa l'article 205 de la Llei Hipotecària i 298 del seu Reglament, excessos de cabuda de finques confinants amb d'altres de la Generalitat, el registrador, sense perjudici de fer constar en la inscripció la limitació d'efectes a què es refereix l'article 207 d'aquesta Llei, ho posarà en coneixement de la Conselleria d'Economia i Hisenda mitjançant ofici en el qual s'expressaran: nom i cognoms, domicili i DNI, si constava, de la persona al favor de la qual es practicà la inscripció de l'exces de cabuda; la descripció de la finca i la major cabuda inscrita.

Article tretze

La Generalitat podrà recuperar la possessió indegudament perduda dels béns de domini privat abans que es compleisca un any, comptador des de l'endemà de la usurpació. Passat aquest termini, caldrà acudir als Tribunals ordinaris tot exercitant l'acció adient.

Article catorze

No s'admetrà interdicte contra les actuacions dels Agents de l'autoritat en exercici de les facultats previstes en els articles onze i tretze.

Article quinze

1. La Generalitat té la facultat d'investigar i d'inspeccionar la situació dels béns i drets que puguen pertànyer al seu domini privat a fi de determinar, si fa el cas, la titularitat sobre aquests.

2. Amb aquests efectes totes les persones físiques o jurídiques estan obligades a col·laborar-hi, subministrant les dades i la informació que els siga sol·licitada pel Servei de Patrimoni de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

Article setze

1. La Generalitat Valenciana podrà delimitar els immobles de la seua propietat privada mitjançant procediment administratiu en el qual siquen oïts els interessats.

2. Iniciat el procediment administratiu de delimitació, no podrà instar-se procediment judicial amb igual pretensió ni s'admetrà interdicte sobre l'estat possessori de les finques mentre no es duga a terme la delimitació.

3. L'expedient de delimitació és competència de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

TITULO PRIMERO
Normas Generales

CAPÍTULO PRIMERO
Prerrogativas de la Generalitat Valenciana

Artículo once

1. Los bienes y derechos de dominio público de la Generalitat Valenciana son inalienables, inembargables e imprescriptibles.

2. La Generalitat podrá recuperar por sí misma en cualquier momento la posesión de sus bienes de dominio público indebidamente ocupados.

Artículo doce

1. Los bienes de dominio privado de la Generalitat son inembargables.

2. Ningún Tribunal ni autoridad podrá dictar providencia de embargo, ni despachar mandamiento de ejecución contra los mismos ni contra sus rentas, frutos o productos, debiendo estarse a este respecto a lo dispuesto por la Ley de Hacienda Pública de la Generalitat Valenciana.

3. Cuando se inmatriculen en el Registro de la Propiedad conforme a lo dispuesto en el artículo 205 de la Ley Hipotecaria y 298 de su Reglamento, excesos de cabida de fincas colindantes con otras de la Generalitat, el registrador, sin perjuicio de hacer constar en la inscripción la limitación de efectos a que se refiere el artículo 207 de dicha Ley, lo pondrá en conocimiento de la Conselleria de Economía y Hacienda mediante oficio en el que se expresarán: nombre y apellidos, domicilio y DNI, si constase, de la persona a cuyo favor se practicó la inscripción del exceso de cabida; la descripción de la finca y la mayor cabida inscrita.

Artículo trece

La Generalitat podrá recuperar por sí misma la posesión indebidamente perdida de los bienes de dominio privado antes de que se cumpla un año, contado desde el día siguiente al de la usurpación. Transcurrido dicho plazo, deberá acudir a los Tribunales ordinarios ejercitando la acción correspondiente.

Artículo catorce

No se admitirá interdicte contra las actuaciones de los Agentes de la autoridad en ejercicio de las facultades previstas en los artículos once y trece.

Artículo quince

1. La Generalitat tiene la facultad de investigar e inspeccionar la situación de los bienes y derechos que puedan pertenecer a su dominio privado a fin de determinar, en su caso, su titularidad sobre los mismos.

2. A estos efectos todas las personas físicas o jurídicas están obligadas a colaborar, suministrando los datos e información que les sean solicitados por el Servicio de Patrimonio de la Conselleria de Economía y Hacienda.

Artículo dieciséis

1. La Generalitat Valenciana podrá deslindar los inmuebles de su propiedad privada mediante procedimiento administrativo en el que se oiga a los interesados.

2. Iniciado el procedimiento administrativo de deslinde, no podrá instarse procedimiento judicial con igual pretensión ni se admitirá interdicte sobre el estado posesorio de las fincas mientras no se lleve a cabo el deslinde.

3. El expediente de deslinde compete a la Conselleria de Economía y Hacienda.

4. L'aprovació és competència, igualment, de la Conselleria d'Economia i Hisenda, la regulació de la qual serà efectiva i tan sols podrà ser impugnada per via contencioso-administrativa per infracció de procediment, sense perjudici de aquells qui es consideren lesionats en els seus drets puguen fer-los valdre davant la jurisdicció ordinària.

5. Una vegada ferm l'acord d'aprovament de la delimitació, hom procedirà a la fitació amb intervenció dels interessats.

Article disset

1. Si la finca a què es refereix la delimitació es trobava inscrita en el Registre de la Propietat, hom hi inscriurà també la delimitació administrativa degudament aprovada.

2. En cas contrari, hom procedirà a la prèvia inscripció del títol adquisitiu d'aquests o a falta d'aquest, de la certificació, d'acord amb el que disposa l'article 206 de la Llei Hipotecària, tot inscribint seguidament la delimitació.

Article divuit

La delimitació dels béns de domini públic de la Generalitat es regirà per les normes precedents. Els terrenys sobrants provinents de la delimitació del domini públic tindran la consideració de béns de domini privat.

Article dinou

La inscripció en el Registre de la Propietat dels béns i drets de la Generalitat es regirà per les normes aplicables a la inscripció de béns i drets de l'Estat.

Els Serveis Patrimonials de la Conselleria d'Economia i Hisenda promouran la inscripció dels béns i drets de la Generalitat a nom d'aquesta en els registres corresponents.

Els registradors de la propietat quan conegueren l'existència de béns de la Generalitat, no inscrits degudament, ho posaran en coneixement de la Conselleria d'Economia i Hisenda perquè proveesquen el que procedesca.

CAPÍTOL II *Adquisició de Béns i Drets*

Article vint

La Generalitat podrà adquirir béns i drets pels títols reconeguts per l'ordenament jurídic.

Article vint-i-un

1. Els béns i drets atribuïts per Llei es consideraran de domini privat, excepte quan la Llei d'atribució dispose al·tra·ment; sense perjudici de la seua posterior afectació a l'ús general, i als serveis públics.

2. Els béns i drets transferits tindran la qualificació que es derive de les normes de transferència.

3. L'adquisició de béns i drets segons l'expropiació forçosa es regirà per la seua legislació específica i haurà de dur implícita l'afectació als fins que foren determinants de la declaració d'utilitat pública o d'interès social, havent de donar compte d'aquells a la Conselleria d'Economia i Hisenda.

4. Els béns i drets adquirits pels altres títols reconeguts per l'ordenament jurídic seran considerats de domini privat, sense perjudici de la possibilitat de la seua posterior afectació a l'ús general o al servei públic.

Article vint-i-dos

1. La competència per a l'acceptació d'herències, llegats i donacions a favor de la Generalitat Valenciana correspon al Consell, el qual l'exercirà mitjançant Decret, a proposta de

4. La aprobació compete igualment a la Conselleria de Economía y Hacienda, cuya resolución será ejecutiva y sólo podrá ser impugnada en vía contencioso-administrativa por infracción de procedimiento, sin perjuicio de que quienes se consideren lesionados en sus derechos puedan hacerlos valer ante la jurisdicción ordinaria.

5. Una vez firme el acuerdo de aprobación del deslinde, se procederá al amojonamiento con intervención de los interesados.

Artículo diecisiete

1. Si la finca a que se refiere el deslinde se hallase inscrita en el Registro de la Propiedad, se inscribirá también el deslinde administrativo debidamente aprobado.

2. En caso contrario, se procederá a la inscripción previa del título adquisitivo de los mismos o a falta de éste, de la certificación, conforme a lo dispuesto en el artículo 206 de la Ley Hipotecaria, inscribiéndose a continuación el deslinde.

Artículo dieciocho

El deslinde de bienes de dominio público de la Generalitat se regirá por las normas precedentes. Los terrenos sobrantes procedentes del deslinde del dominio público tendrán la consideración de bienes de dominio privado.

Artículo diecinueve

La inscripción en el Registro de la Propiedad de los bienes y derechos de la Generalitat se regirá por las normas aplicables a la inscripción de bienes y derechos del Estado.

Los Servicios Patrimoniales de la Conselleria de Economía y Hacienda promoverán la inscripción de los bienes y derechos de la Generalitat a nombre de la misma en los registros correspondientes.

Los registradores de la propiedad cuando conocieren la existencia de bienes de la Generalitat, no inscritos debidamente, lo pondrán en conocimiento de la Conselleria de Economía y Hacienda para que provean lo que proceda.

CAPÍTULO II *Adquisición de Bienes y Derechos*

Artículo veinte

La Generalitat podrá adquirir bienes y derechos por los títulos reconocidos por el ordenamiento jurídico.

Artículo veintiuno

1. Los bienes y derechos atribuidos por Ley se considerarán de dominio privado, salvo que en la Ley de atribución se dispusiera otra cosa; sin perjuicio de su posterior afectación al uso general, y a los servicios públicos.

2. Los bienes y derechos transferidos tendrán la calificación que se derive de las normas de transferencia.

3. La adquisición de bienes y derechos en virtud de expropiación forzosa se regirá por su legislación específica y deberá llevar implícita la afectación a los fines que fueron determinantes de su declaración de utilidad pública o de interés social, debiendo darse cuenta de aquéllos a la Conselleria de Economía y Hacienda.

4. Los bienes y derechos adquiridos por los demás títulos reconocidos por el ordenamiento jurídico se entenderán de dominio privado, sin perjuicio de la posibilidad de su posterior afectación al uso general o al servicio público.

Artículo veintidós

1. La competencia para la aceptación de herencias, legados y donaciones a favor de la Generalitat Valenciana corresponde al Consell, que la ejercerá, mediante Decreto, a pro-

la Conselleria d'Economia i Hisenda, encara que el testador o donant haja designat com a beneficiari a algun altre òrgan de la Generalitat. L'acceptació d'herències s'entendrà feta sempre a benefici d'inventari.

2. En cas de successió intestada i a manca de persones amb el dret a heretar segons la Llei, els béns s'integraran en el patrimoni de la Generalitat, quan el causant tingués la condició jurídica de valencià. El procediment aplicable serà el previst en la legislació estatal.

Article vint-i-tres

1. Tota adjudicació de béns o drets de la Generalitat, derivada d'un procediment judicial o administratiu, haurà de ser notificada a la Conselleria d'Economia i Hisenda mitjançant el traspàs de la resolució recaiguda.

2. La Conselleria d'Economia i Hisenda disposarà la identificació dels béns i la taxació pericial d'aquests, després hom formalitzarà l'ingrés dels béns o drets en el patrimoni de la Generalitat Valenciana.

CAPÍTOL III *Explotació*

Article vint-i-quatre

1. El Consell, a proposta del Conseller d'Economia i Hisenda, determinarà mitjançant decret els béns patrimonials de la Generalitat que no convenint d'alienar, siguen susceptibles d'aprofitament rendable.

2. L'explotació la podrà realitzar la Generalitat Valenciana, directament o mitjançant una entitat autònoma, o conferir-la a particulars mitjançant contracte.

3. L'acord del Consell expressarà, quan calga, les condicions i requisits als quals se subjectarà l'explotació.

Article vint-i-cinc

1. En cas d'encomanar-se als particulars mitjançant contracte, es realitzarà per concurs públic, les bases del qual hauran de ser aprovades pel Consell.

2. La convocàtoria i la resolució del concurs són competència de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

3. El contracte es formalitzarà notarialment a costa de l'adjudicatari.

4. Correspon a la Conselleria d'Economia i Hisenda de vigilar el compliment de les condicions del contracte.

5. La durada dels contractes d'explotació no serà superior a deu anys.

Article vint-i-sis

1. El Consell, a proposta de la Conselleria d'Economia i Hisenda, mitjançant resolució motivada, podrà prorrogar el contracte a petició de l'interessat, si els resultats de l'explotació ho aconsellen.

2. Per acord del Consell hom podrà d'accedir a la subrogació d'altra persona en la posició adjudicatària.

Article vint-i-set

De forma excepcional el Consell podrà acordar la concessió mitjançant adjudicació directa, quan hi haja raons d'interés públic, havent d'aparèixer la causa d'exclusió del concurs justificada en l'expedient i complint-se els requisits de publicitat i concurrència assenyalats en aquesta Llei.

Article vint-i-vuit

1. Els fruits, rendes i qualsevol altres percepcions dels béns patrimonials, així com el producte de l'alienació d'aquests, hom els ingressarà en el Tresor de la Generalitat Valenciana, amb aplicació als corresponents conceptes del Pressupost d'Ingressos.

puesta de la Conselleria de Economía y Hacienda, aunque el testador o donante haya señalado como beneficiario a algún otro órgano de la Generalitat. La aceptación de herencias se entenderá hecha siempre a beneficio de inventario.

2. En caso de sucesión intestada y a falta de personas con derecho a heredar según la Ley, los bienes se integrarán en el patrimonio de la Generalitat, cuando el causante ostentase la condición jurídica de valenciano. El procedimiento aplicable será el previsto en la legislación estatal.

Artículo veintitrés

1. Toda adjudicación de bienes o derechos de la Generalitat, derivada de procedimiento judicial o administrativo, deberá notificarse a la Conselleria de Economía y Hacienda, mediante traslado de la resolución recaída.

2. La Conselleria de Economía y Hacienda dispondrá la identificación de los bienes y la tasación pericial de los mismos, tras lo cual se formalizará el ingreso de los bienes o derechos en el patrimonio de la Generalitat Valenciana.

CAPÍTULO III *Explotación*

Artículo veinticuatro

1. El Consell, a propuesta del Conseller de Economía y Hacienda, determinará mediante decreto los bienes patrimoniales de la Generalitat que no conviniendo enajenar, sean susceptibles de aprovechamiento rentable.

2. La explotación podrá realizarse por la propia Generalitat Valenciana, directamente o a través de una entidad autónoma, o conferirse a particulares mediante contrato.

3. El acuerdo del Consell expresará, en cada supuesto, las condiciones y requisitos a que se sujetará la explotación.

Artículo veinticinco

1. En caso de encomendarse a los particulares mediante contrato, se realizará por concurso público, cuyas bases aprobará el Consell.

2. La convocatoria y resolución del concurso son competencia de la Conselleria de Economía y Hacienda.

3. El contrato se formalizará notarialmente a costa del adjudicatario.

4. A la Conselleria de Economía y Hacienda corresponde vigilar el cumplimiento de las condiciones del contrato.

5. La duración de los contratos de explotación no será superior a diez años.

Artículo veintiséis

1. El Consell, a propuesta de la Conselleria de Economía y Hacienda, mediante resolución motivada, podrá prorrogar el contrato a petición del interesado, si los resultados de la explotación lo aconsejan.

2. Por acuerdo del Consell se podrá acceder a la subrogación de otra persona en la posición adjudicatària.

Artículo veintisiete

Excepcionalmente, el Consell podrá aprobar la concesión mediante adjudicación directa cuando concurren razones de interés público, debiendo aparecer la causa de exclusión del concurso justificada en el expediente y cumpliéndose los requisitos de publicitat y concurrència señalados en esta Ley.

Artículo veintiocho

1. Los frutos, rentas y cualesquiera otras percepciones de los bienes patrimoniales, así como el producto de la enajenación de los mismos, se ingresarán en el Tesoro de la Generalitat Valenciana, en aplicación a los correspondientes conceptos del Presupuesto de Ingresos.

2. Hom no admetrà més excepcions que les consignades per Llei.

CAPÍTOL IV

Requisits especials per a determinats actes

Article vint-i-nou

1. Hom no podrà gravar els béns o drets patrimonials sinó amb els requisits exigits per a la seua alienació.

2. Només podran fer-se transaccions respecte de béns o drets mitjançant Decret del Consell, a proposta de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

3. Mitjançant Decret del Consell hom podrà sotmetre a arbitratge els plets que se susciten sobre els béns o drets patrimonials.

TÍTOL II

Normes especials

CAPÍTOL PRIMER

Immobles

Secció primera: Adquisició a títol oneros

Article trenta

1. L'adquisició a títol oneros d'immobles és competència de la Conselleria d'Economia i Hisenda, excepció feta del cas que es tracte d'adquisicions emparant-se en la Llei d'Expropiació Forçosa. No obstant això, clos l'expedient d'expropiació, l'organisme que l'haja dut a terme en retrà compte a la Conselleria d'Economia i Hisenda.

2. L'adquisició es durà a terme mitjançant concurs públic. Quan així es considere per la urgència de l'adquisició, per la peculiaritat dels béns a adquirir, per les necessitats dels serveis a satisfer o per les limitacions del mercat immobiliari, podrà autoritzar-se l'adquisició directa.

Secció segona: Alienació

Article trenta-un

L'alienació de béns immobles patrimonials necessita prèviament de la declaració d'alienabilitat dictada pel Conseller d'Economia i Hisenda.

Article trenta-dos

1. La competència d'acordar l'alienació correspon al Conseller d'Economia i Hisenda quan el valor de l'immoble, segons la taxació pericial, no siga superior a 25 milions de pessetes, i al Consell quan, sobrepassant aquesta quantitat, no passe de cent milions de pessetes.

2. Els béns immobles el valor dels quals supere els cent milions de pessetes només es podran alienar en virtut de Llei.

Article trenta-tres

1. L'alienació s'efectuarà generalment mitjançant subhasta pública.

2. Això no obstant, el Consell, a proposta del Conseller d'Economia i Hisenda, i mitjançant resolució motivada, podrà acordar l'alienació directa, sempre i quan hi concórreguen raons excepcionals d'interés públic.

Article trenta-quatre

Prèviament a la iniciació dels tràmits d'alienació haurà de procedir-se a la depuració de la situació física i jurídica de l'immoble, a la delimitació, si calia, i a la inscripció en el Registre de la Propietat, en cas de no haver-se fet.

2. No se admitirán más excepciones que las consignadas por Ley.

CAPÍTULO IV

Requisitos especiales para determinados actos

Artículo veintinueve

1. No se podrán gravar los bienes o derechos patrimoniales sino con los requisitos exigidos para su enajenación.

2. Sólo podrán hacerse transacciones respecto a bienes o derechos mediante Decreto del Consell, a propuesta de la Conselleria de Economía y Hacienda.

3. Mediante Decreto del Consell podrán someterse a arbitraje las contiendas que se susciten sobre los bienes o derechos patrimoniales.

TITULO II

Normas especiales

CAPÍTULO PRIMERO

Inmuebles

Sección primera: Adquisición a título oneroso

Artículo treinta

1. La adquisición a título oneroso de inmuebles es competencia de la Conselleria de Economía y Hacienda, salvo cuando se trate de adquisiciones al amparo de la Ley de Expropiación Forzosa. Sin embargo, concluido el expediente de expropiación, el organismo que la haya realizado dará cuenta a la Conselleria de Economía y Hacienda.

2. La adquisición se hará por concurso público. Cuando se considere preciso por la urgencia de la adquisición, por la peculiaridad de los bienes a adquirir, por las necesidades de los servicios a satisfacer o por las limitaciones del mercado inmobiliario, podrá autorizarse la adquisición directa.

Sección segunda: Enajenación

Artículo treinta y uno

La enajenación de bienes inmuebles patrimoniales requiere la declaración previa de alienabilidad dictada por el Conseller de Economía y Hacienda.

Artículo treinta y dos

1. La competencia para acordar la enajenación corresponde al Conseller de Economía y Hacienda cuando el valor del inmueble, según tasación pericial, no exceda de 25 millones de pesetas, y al Consell cuando, sobrepasando esa cantidad, no exceda de cien millones de pesetas.

2. Los bienes inmuebles cuyo valor exceda de cien millones de pesetas sólo podrán enajenarse en virtud de Ley.

Artículo treinta y tres

1. La enajenación se realizará mediante subasta pública.

2. No obstante, el Consell, a propuesta del Conseller de Economía y Hacienda, y mediante resolución motivada, podrá acordar la enajenación directa, siempre que concurren excepcionales razones de interés público.

Artículo treinta y cuatro

Previamente a la iniciación de los trámites de la enajenación deberá procederse a la depuración de la situación física y jurídica del inmueble, a su deslinde, si fuera necesario, y a su inscripción en el Registro de la Propiedad, si no se hubiera practicado.

Article trenta-cinc

No es podrà promoure la venda dels béns que es troben en litigi. Si se suscitava després d'iniciat el procediment d'alienació, aquest quedarà provisionalment suspès.

Article trenta-sis

Llevat del supòsits de l'article anterior, una vegada anunciades les subhastes només es podran suspendre mitjançant Ordre de la Conselleria d'Economia i Hisenda fundada en fets fefaents que proven la improcedència de la venda.

Article trenta-set

Els propietaris confrontants poden adquirir directament, mitjançant preu, a l'hora d'alienar-se els solars de la Generalitat que per la seua forma o petita extensió resulten inedificables i les finques rústiques que no arriben a constituir una superfície econòmicament explotable o no siguen susceptibles de prestar utilitat d'acord amb la seua naturalesa.

Secció tercera: Permutes

Article trenta-vuit

Els immobles de la Generalitat declarats alienables podran ser permutats per altres d'aliens, prèvia taxació pericial, sempre i quan d'aquesta resulte que la diferència de valor entre els béns que es tracte de permutar no siga superior al cinquanta per cent d'aquell que el tinga major. Si hi hagués diferència de valoració entre ambdós béns, procedirà la compensació en metàl·lic.

Article trenta-nou

1. La competència per a acordar i autoritzar la permuta, per raó de la seua quantia, correspon als qui la tinguen per a la seua alienació segons que estableix en l'article trenta-dos.

2. En tot cas, caldrà justificar la conveniència de la permuta.

Article quaranta

La disposició que autoritze les permutes durà implícita, si fa al cas, la desafectació de l'immoble i la declaració d'alienabilitat.

Secció quarta: Cessions gratuïtes

Article quaranta-un

Els béns immobles patrimonials de la Generalitat, l'afectació o explotació del quals no siga previsible, podran ser cedits gratuïtament pel Consell, a proposta del Conseller d'Economia i Hisenda, per a finalitats d'utilitat pública o d'interès social.

Article quaranta-dos

Es consideraran incloses en l'article anterior les cessions que, per al compliment dels seus fins, es facen a d'altres Administracions Públiques i institucionals, a organitzacions sindicals i patronals i a institucions benèfiques, culturals o socials sense finalitats lucratives.

Article quaranta-tres

1. Els acords que autoritzen la cessió hauran d'expressar la finalitat concreta a què s'hauran de destinar els béns, termini de la cessió i la resta de condicions d'aquesta.

2. La Conselleria d'Economia i Hisenda adoptarà les mesures oportunes per a vigilar l'aplicació efectiva dels béns cedits als fins expressats en l'acord de cessió, i el compliment de les condicions fixades.

Artículo treinta y cinco

No podrá promoverse la venta de los bienes que se hallaren en litigio. Si se suscitase después de iniciado el procedimiento de enajenación, este quedará provisionalmente suspendido.

Artículo treinta y seis

Salvo los supuestos del artículo anterior, una vez anunciadas las subastas sólo podrán suspenderse por Orden de la Conselleria de Economía y Hacienda fundada en hechos fehacientes que prueben la improcedencia de la venta.

Artículo treinta y siete

Los propietarios colindantes pueden adquirir directamente al enajenarse, mediante precio, los solares de la Generalitat que por su forma o pequeña extensión resulten inedificables y las fincas rústicas que no lleguen a constituir una superficie económicamente explotable o no sean susceptibles de prestar utilidad acorde con su naturaleza.

Sección tercera: Permutas

Artículo treinta y ocho

Los inmuebles de la Generalitat declarados enajenables podrán ser permutados por otros ajenos, previa tasación pericial, siempre que de la misma resulte que la diferencia de valor entre los bienes que se trate de permutar no sea superior al cincuenta por ciento del que lo tenga mayor. Si hubiere diferencia de valoración entre ambos bienes, procederá su compensación en metálico.

Artículo treinta y nueve

1. La competencia para acordar y autorizar la permuta, por razón de su cuantía, corresponde a los que la tengan para su enajenación de conformidad con lo establecido en el artículo treinta y dos.

2. En todo caso, deberá justificarse la conveniencia de la permuta.

Artículo cuarenta

La disposición que autorice las permutas llevará implícita, en su caso, la desafectación del inmueble y la declaración de alienabilidad.

Sección cuarta: Cesiones gratuitas

Artículo cuarenta y uno

Los bienes inmuebles patrimoniales de la Generalitat, cuya afectación o explotación no se juzgue previsible, podrán cederse gratuitamente por el Consell, a propuesta del Conseller de Economía y Hacienda, para fines de utilidad pública o interés social.

Artículo cuarenta y dos

Se considerarán comprendidas en el artículo anterior las cesiones que, para el cumplimiento de sus fines, se hagan a otras Administraciones Públicas e institucionales, a organizaciones sindicales y patronales y a instituciones benéficas, culturales o sociales sin ánimo de lucro.

Artículo cuarenta y tres

1. Los acuerdos autorizando la cesión deben expresar la finalidad concreta a que se deben destinar los bienes, plazo de la cesión y demás condiciones de la misma.

2. La Conselleria de Economía y Hacienda adoptará las medidas oportunas para vigilar la aplicación efectiva de los bienes cedidos a los fines expresados en el acuerdo de cesión, y el cumplimiento de las condiciones fijadas.

Article quaranta-quatre

1. Si els béns cedits no fossen destinats a l'ús previst en el termini fixat o deixassen de ser-ho amb posterioritat, es considerarà resolta la cessió i els béns revertiran a la Generalitat, la qual de més a més tindrà el dret de percebre de l'entitat beneficiària, prèvia taxació pericial, el valor dels danys i detriments experimentats en aquests.

2. Igualment els béns immobles cedits gratuïtament revertiran a la Generalitat una vegada passat el temps de duració de la cessió.

Secció cinquena: Adscripció a Organismes Autònoms

Article quaranta-cinc

Els Organismes Autònoms de la Generalitat podran sol·licitar de la Conselleria d'Economia i Hisenda l'adscripció de béns immobles patrimonials per al compliment dels seus fins.

Les entitats que els reben no adquiriran la propietat i hauran de utilitzar-los exclusivament en compliment dels fins que determine l'adscripció.

Article quaranta-sis

La competència per a acordar les adscripcions correspon al Consell, a proposta de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

Article quaranta-set

Serà d'aplicació a l'adscripció de béns immobles a Organismes Autònoms el que disposen els articles quaranta-dos i quaranta-tres.

Secció sisena: Béns immobles
d'Organismes Autònoms

Article quaranta-vuit

Els béns immobles propietat dels Organismes Autònoms de la Generalitat que no siguem necessaris per al compliment directe dels seus fins hom els incorporarà als béns patrimonials de la Generalitat en la forma prevista en aquesta Llei. El lliurament es farà mitjançant la Conselleria a la qual estiga afecte l'Organisme Autònom.

Article quaranta-nou

Hom exceptuarà de l'article anterior, i conseqüentment podran ser alienats pels Organismes Autònoms els béns adquirits per aquests per a tornar-los al tràfic jurídic d'acord amb els seus fins peculiars, així com els adquirits per a garantir la rendibilitat de les reserves que hagen de constituir segons les disposicions per les quals es regeixen.

CAPÍTOL II

*Arrendaments a favor de la Generalitat**Article cinquanta*

1. És competència de la Conselleria d'Economia i Hisenda prendre en arrendament els immobles que la Generalitat necessite per al compliment dels seus fins.

2. Aquests arrendaments es concertaran mitjançant concurs públic, excepte en els casos en què, a criteri del Conseller d'Economia i Hisenda, siga convenient de concertar-los de forma directa.

Article cinquanta-un

1. Correspondrà a l'organisme, a disposició del qual es pose l'immoble arrendat per a la seua utilització, el compliment de les obligacions, imposades per Llei a l'arrendatari, per a mantenir l'immoble en condicions de servir al fi a què es destina.

Artículo cuarenta y cuatro

1. Si los bienes cedidos no fuesen destinados al uso previsto en el plazo fijado o dejasen de serlo posteriormente se considerará resuelta la cesión y los bienes revertirán a la Generalitat, que tendrá además derecho a percibir de la entidad beneficiaria, previa tasación pericial, el valor de los daños y detrimentos experimentados en los mismos.

2. Igualmente revertirán a la Generalitat los bienes inmuebles cedidos gratuitamente una vez transcurrido el plazo de duración de la cesión.

Sección quinta: Adscripción a Organismos Autónomos

Artículo cuarenta y cinco

Los Organismos Autónomos de la Generalitat podrán solicitar de la Conselleria de Economía y Hacienda la adscripción de bienes inmuebles patrimoniales para el cumplimiento de sus fines.

Las entidades que los reciban no adquirirán la propiedad y habrán de utilizarlos exclusivamente en cumplimiento de los fines que determine la adscripción.

Artículo cuarenta y seis

La competencia para acordar las adscripciones corresponde al Consell, a propuesta de la Conselleria de Economía y Hacienda.

Artículo cuarenta y siete

Será de aplicación a la adscripción de bienes inmuebles a Organismos Autónomos lo dispuesto en los artículos cuarenta y dos y cuarenta y tres.

Sección sexta: Bienes inmuebles
de Organismos Autónomos

Artículo cuarenta y ocho

Los bienes inmuebles propiedad de los Organismos Autónomos de la Generalitat que no sean necesarios para el cumplimiento directo de sus fines se incorporarán a los bienes patrimoniales de la Generalitat en la forma prevista en la presente Ley. La entrega se hará por conducto de la Conselleria a que esté afecto el Organismo Autóno.

Artículo cuarenta y nueve

Se exceptúan del artículo anterior, y en consecuencia, podrán ser enajenados por los Organismos Autónomos los bienes adquiridos por los mismos con el fin de devolverlos al tráfico jurídico de acuerdo con sus fines peculiares, así como los adquiridos para garantizar la rentabilidad de las reservas que tengan que constituir según las disposiciones por las que se rigen.

CAPÍTULO II

*Arrendamientos en favor de la Generalitat**Artículo cincuenta*

1. Es competencia de la Conselleria de Economía y Hacienda tomar en arrendamiento los inmuebles que la Generalitat necesite para el cumplimiento de sus fines.

2. Estos arrendamientos se concertarán mediante concurso público, salvo en los casos en los que, a juicio del Conseller de Economía y Hacienda, sea conveniente concertarlos de modo directo.

Artículo cincuenta y uno

1. Corresponderá al organismo, a cuya disposición se ponga el inmueble arrendado para su utilización, el cumplimiento de las obligaciones, impuestas por Ley al arrendatario, para mantener el inmueble en condiciones de servir al fin al que se destina.

2. Quan l'organisme que ocupe l'immoble arrendat deixi de necessitar-lo, n'assabentarà la Conselleria d'Economia i Hisenda abans de desallotjar-lo.

Article cinquanta-dos

És competència de la Conselleria d'Economia i Hisenda de disposar la resolució voluntària dels contractes d'arrendament d'immobles a favor de la Generalitat.

CAPÍTOL III *Béns mobles*

Article cinquanta-tres

1. L'adquisició dels béns mobles necessaris per al desenvolupament dels serveis públics i per a la decoració de les dependències oficials es regirà per aquesta Llei, excepció feta de quan tinga la qualificació legal de subministrament.

2. La competència per acordar i realitzar l'adquisició correspondrà a la Conselleria o organisme que haurà d'utilitzar-los.

3. L'adquisició comportarà l'afectació dels béns als serveis corresponents.

Article cinquanta-quatre

El procediment per a l'adquisició serà el concurs públic. Això no obstant, podrà realitzar-se mitjançant concert directe quan raons d'urgència, les característiques dels béns o dels serveis a desplegar o les circumstàncies del mercat facen aconsellable l'esmentat concert, havent d'aparèixer la causa d'exclusió del concurs justificada en l'expedient, tot complint els requisits de publicitat i concurrència establerts en aquesta Llei.

Article cinquanta-cinc

1. La competència per a acordar i realitzar l'alienació dels béns mobles correspon a la Conselleria o organisme que els utilitzara, quan el seu valor, segons la taxació pericial, no excedeixca de vint-i-cinc milions i al Consell quan sobrepassada aquesta quantitat no excedeixca de cent milions.

Quan el valor excedeixca de cent milions l'alienació sols podrà efectuar-se en virtut de Llei.

2. L'acord d'alienació comportarà la desafectació dels béns als quals es refereix.

3. L'alienació es durà a terme mitjançant subhasta llevant que per l'escassa quantia dels béns es considere procedent el concert directe.

Article cinquanta-sis

1. El Consell podrà acordar la competència d'altra Conselleria o avocar-la quan es tracte d'adquisicions de béns mobles d'especials característiques tècniques, o d'elevat valor, o quan l'adquisició afecte diverses Conselleries o, en general, quan concorreruen altres circumstàncies que així ho aconsellen.

2. L'acord haurà d'expressar les causes i la forma d'adquisició.

3. En qualsevol cas l'adquisició, l'alienació, l'assegurament i l'adscripció de vehicles a les Conselleries corresponderà a la Conselleria d'Economia i Hisenda.

L'adquisició s'efectuarà mitjançant concert directe, tot complint els necessaris requisits de publicitat i concurrència.

Article cinquanta-set

Serà d'aplicació als arrendaments de béns mobles el que disposa aquest capítol.

2. Cuando el organismo que ocupe el inmueble arrendado deje de necesitarlo, lo pondrá en conocimiento de la Conselleria de Economía y Hacienda antes de desalojarlo.

Artículo cincuenta y dos

Es competencia de la Conselleria de Economía y Hacienda disponer la resolución voluntaria de los contratos de arrendamiento de inmuebles en favor de la Generalitat.

CAPÍTULO III *Bienes muebles*

Artículo cincuenta y tres

1. La adquisición de los bienes muebles necesarios para el desenvolvimiento de los servicios públicos o para la decoración de las dependencias oficiales se regirá por la presente Ley, salvo cuando tenga la calificación legal de suministro.

2. La competencia para acordar y realizar la adquisición corresponderá a la Conselleria u organismo que haya de utilizarlos.

3. La adquisición llevará implícita la afectación de los bienes a los servicios correspondientes.

Artículo cincuenta y cuatro

EL procedimiento para la adquisición será el concurso público. No obstante, podrá realizarse mediante concierto directo cuando razones de urgencia, las características de los bienes o de los servicios a desarrollar o las circunstancias del mercado hagan aconsejable dicho concierto, debiendo aparecer la causa de exclusión del concurso justificada en el expediente y cumpliéndose los requisitos de publicidad y concurrència establecidos en la presente Ley.

Artículo cincuenta y cinco

1. La competencia para acordar y realizar la enajenación de los bienes muebles corresponde a la Conselleria u organismo que los viniera utilizando, cuando su valor, según tasación pericial, no exceda de veinticinco millones y al Consell cuando sobrepassada esta cantidad no exceda de cien millones.

Quando el valor exceda de cien millones la enajenación sólo podrá efectuarse en virtud de Ley.

2. El acuerdo de enajenación implicará la desafectación de los bienes a que se refiere.

3. La enajenación se llevará a efecto mediante subasta salvo que por la escasa cuantía de los bienes se considere procedente el concierto directo.

Artículo cincuenta y seis

1. El Consell podrà acordar la competencia de otra Conselleria o avocarla para sí cuando se trate de adquisiciones de bienes muebles de especiales características técnicas, o de elevado valor, o cuando la adquisición afecte a varias Consellerías o, en general, concurren otras circunstancias que lo hagan aconsejable.

2. El acuerdo deberá expresar las causas y la forma de adquisición.

3. En cualquier caso la adquisición, enajenación, aseguramiento y adscripción de vehículos a las Consellerías corresponderá a la Conselleria de Economía y Hacienda.

La adquisición se efectuará mediante concierto directo cumpliendo los necesarios requisitos de publicidad y concurrència.

Artículo cincuenta y siete

Será de aplicación a los arrendamientos de bienes muebles lo dispuesto en el presente capítulo.

CAPÍTOL IV
Propietats incorporals

Article cinquanta-vuit

1. L'adquisició i alienació de propietats incorporals correspon al Consell, a proposta del Conseller d'Economia i Hisenda.

2. L'alienació es durà a terme mitjançant subhasta pública, llevat del cas que el Consell acorde l'alienació directa.

CAPÍTOL V
Títols valors

Article cinquanta-nou

1. L'adquisició per part de la Generalitat de títols representatius de capital d'empreses mercantils, bé siga per subscripció o bé per compra, serà acordada pel Consell, a proposta del Conseller d'Economia i Hisenda.

Igualment és competència del Consell d'acordar la constitució de societats, podent autoritzar, el Conseller, l'aportació de béns immobles patrimonials, siga quin siga el seu valor.

2. L'exercici dels drets de la Generalitat com a soci o participant d'empreses mercantils correspon a la Conselleria d'Economia i Hisenda.

Els títols o resguards de dipòsit seran custodiats es custodiaran en la Conselleria d'Economia i Hisenda.

3. L'alienació dels títols podrà ser acordada pel Conseller d'Economia i Hisenda, si el valor dels títols a alienar no sobrepassa el deu per cent de la total participació de la Generalitat, ni suposa la pèrdua de la seua posició majoritària. El Conseller d'Economia i Hisenda mai no podrà autoritzar, dins d'un mateix any, alienacions que en el seu conjunt ultrapassen els límits indicats, llevat del cas que la participació de la Generalitat provinga d'una Llei o un Decret.

L'alienació de títols en quantia superior o que suposse la pèrdua de la posició majoritària serà acordada pel Consell.

4. Si els títols que es tracten de vendre es cotitzen en Borsa l'alienació es farà junt amb l'oportuna ordre de venda.

Si els títols no es cotitzen en cap de les Borses Nacionals s'alienaran mitjançant subhasta pública, a no ser que el Conseller d'Economia i Hisenda, acorde l'alienació directa en règim de publicitat i concurrència.

Article seixanta

El règim establert en els articles anteriors s'aplicarà, sempre i quan siga possible, a l'adquisició, tenència i alienació d'obligacions i títols anàlegs pertanyents a la Generalitat.

TÍTOL III
Competències de la Conselleria d'Economia i Hisenda
en relació amb el domini públic

CAPÍTOL PRIMER
Afectació al domini públic

Article seixanta-un

És competència del Conseller d'Economia i Hisenda l'afectació dels béns de domini privat de la Generalitat a l'ús general o als serveis públics.

CAPÍTULO IV
Propiedades incorporales

Artículo cincuenta y ocho

1. La adquisición y enajenación de propiedades incorporales corresponde al Consell, a propuesta del Conseller de Economía y Hacienda.

2. La enajenación se llevará a efecto mediante subasta pública, salvo que por el Consell se acuerde la enajenación directa.

CAPÍTULO V
Títulos valores

Artículo cincuenta y nueve

1. La adquisición por la Generalitat de títulos representativos de capital de empresas mercantiles, sea por suscripción o por compra, se acordará por el Consell, a propuesta del Conseller de Economía y Hacienda.

Es igualmente competencia del Consell acordar la constitución de sociedades, pudiendo el Conseller autorizar la aportación de bienes inmuebles patrimoniales, cualquiera que sea su valor.

2. El ejercicio de los derechos de la Generalitat como socio o participe en empresas mercantiles corresponde a la Conselleria de Economía y Hacienda.

Los títulos o los resguardos de deposito se custodiarán en la Conselleria de Economía y Hacienda.

3. La enajenación de los títulos podrá acordarse por el Conseller de Economía y Hacienda, si el valor de los títulos a enajenar no excede del diez por ciento de la total participación de la Generalitat, ni supone la pérdida de su posición mayoritaria. En ningún caso el Conseller de Economía y Hacienda podrá autorizar dentro de un mismo año enajenaciones que en su conjunto rebasen los límites indicados, salvo el caso en que la participación de la Generalitat provenga de una Ley o un Decreto.

La enajenación de títulos en cuantía superior o que supongan la pérdida de la posición mayoritaria se acordará por el Consell.

4. Si los títulos que se tratan de vender se cotizan en Bolsa su enajenación se hará junto con la oportuna orden de venta.

Si los títulos no se cotizan en alguna de las Bolsas Nacionales se enajenarán mediante subasta pública, a no ser que el Conseller de Economía y Hacienda, acuerde la enajenación directa en régimen de publicidad y concurrència.

Artículo sesenta

El régimen establecido en los artículos anteriores se aplicará, en cuanto sea posible, a la adquisición, tenencia y enajenación de obligaciones y títulos análogos pertenecientes a la Generalitat.

TITULO III
Competencias de la Consellería de Economía y Hacienda
en relación con el dominio público

CAPÍTULO PRIMERO
Afectación al dominio publico

Artículo sesenta y uno

Es competencia del Conseller de Economía y Hacienda la afectación de los bienes de dominio privado de la Generalitat al uso general o a los servicios públicos.

Article seixanta-dos

Les Conselleries i organismes de la Generalitat que necessiten determinats béns patrimonials per al compliment dels seus fins, es dirigiran per conducte del titular de la Conselleria a la d'Economia i Hisenda, tot indicant els béns i la finalitat.

El Conseller d'Economia i Hisenda, a la vista de l'expedient, resoldrà.

Article seixanta-tres

L'afectació dels béns patrimonials es farà per Ordre.

L'Ordre haurà d'expressar els béns inclosos amb els inserts necessaris per a la seua identificació, la finalitat a què es destina, la circumstància de quedar integrats en el domini públic de la Generalitat i la Conselleria a què corresponga l'exercici de les competències demaniales, inclosa l'administració i la conservació dels béns.

En l'esmentada Ordre se sol·licitarà de la indicada Conselleria la designació d'un representant perquè, amb el de la Conselleria d'Economia i Hisenda, concórrega a l'acte d'afectació en data determinada.

Article seixanta-quatre

1. Els representants indicats en l'article anterior subscriuran una acta d'afectació d'acord amb el model oficial, en la qual es farà constar els aspectes continguts en l'Ordre d'afectació.

2. L'esmentada acta es remetrà a la Conselleria d'Economia i Hisenda i a la destinatària del bé.

3. L'afectació es farà constar en l'Inventari de Béns i, si fa al cas, en el Registre de la Propietat.

4. Subscrita l'acta, la Conselleria interessada utilitzarà els béns d'acord amb el fi previst.

Article seixanta-cinc

Les Conselleries podran sol·licitar de la d'Economia i Hisenda informació sobre els béns patrimonials de la Generalitat que puguen ser afectats als seus fins.

Article seixanta-sis

En les adquisicions de béns en virtut d'expropiació forçosa, l'afectació es considerarà implícita i es donarà part d'aquelles a la Conselleria d'Economia i Hisenda als efectes oportuns.

Article seixanta-set

És competència de la Conselleria d'Economia i Hisenda la desafectació de béns que no siguen necessaris a l'ús general o als serveis públics, siga quin siga el procediment seguit per a la seua adquisició, la Conselleria que l'haja realitzat o la causa per la qual hagués passat al domini de la Generalitat.

Article seixanta-vuit

1. La Conselleria que tinguera adscrits béns de la Generalitat comunicarà a la Conselleria d'Economia i Hisenda les circumstàncies que permeten la identificació del bé i les causes que determinen la desafectació.

2. La Conselleria d'Economia i Hisenda tramitarà l'expedient i sol·licitarà a la Conselleria afectada per l'expedient, la designació d'un representant que junt amb el nomenat per la mateixa formalitzaran la corresponent acta de lliurament de béns.

Article seixanta-nou

La incorporació als béns patrimonials de la Generalitat dels béns desafectats, inclús quan vinguen de la delimitació

Artículo sesenta y dos

Las Consellerias y organismos de la Generalitat que precisen bienes patrimoniales determinados para el cumplimiento de sus fines, se dirigirán por conducto del titular de la Conselleria a la de Economía y Hacienda, indicando los bienes y la finalidad.

El Conseller de Economía y Hacienda, a la vista del expediente, resolverá.

Artículo sesenta y tres

La afectación de los bienes patrimoniales se hará por Orden.

La Orden expresará los bienes comprendidos con los insertos necesarios para su identificación, la finalidad a que se destina, la circunstancia de quedar integrados en el dominio público de la Generalitat y la Conselleria a que corresponda el ejercicio de las competencias demaniales, incluida la administración y conservación de los bienes.

En la citada Orden se recabará de la indicada Conselleria la designación de un representante que, con el de la Conselleria de Economía y Hacienda, concorra al acto de afectación en fecha determinada.

Artículo sesenta y cuatro

1. Los representantes indicados en el artículo anterior suscribirán un acta de afectación, con arreglo a modelo oficial en la que constarán los extremos contenidos en la Orden de afectación.

2. Dicha acta se remitirá a la Conselleria de Economía y Hacienda y a la destinataria del bien.

3. La afectación se hará constar en el Inventario de Bienes y en su caso en el Registro de la Propiedad.

4. Suscrita el acta, la Conselleria interesada utilizará los bienes de acuerdo con el fin previsto.

Artículo sesenta y cinco

Las Consellerias podrán solicitar de la de Economía y Hacienda información sobre los bienes patrimoniales de la Generalitat que puedan ser afectados a sus fines.

Artículo sesenta y seis

En las adquisiciones de bienes en virtud de expropiación forzosa, la afectación se entenderá implícita en la misma y se dará cuenta de aquellas a la Conselleria de Economía y Hacienda a los efectos procedentes.

Artículo sesenta y siete

Es competencia de la Conselleria de Economía y Hacienda la desafectación de bienes que no sean precisos al uso general o a los servicios públicos, cualquiera que haya sido el procedimiento seguido para su adquisición, la Conselleria que la hubiera realizado o la causa por la que hubiera pasado al dominio de la Generalitat.

Artículo sesenta y ocho

1. La Conselleria que tuviera adscritos bienes de la Generalitat comunicará a la Conselleria de Economía y Hacienda las circunstancias que permitan la identificación del bien y las causas que determinen la desafectación.

2. La Conselleria de Economía y Hacienda tramitará el expediente y solicitará a la Conselleria afectada por el expediente, la designación de un representante que junto con el nombrado por la misma formalizarán la correspondiente acta de entrega de bienes.

Artículo sesenta y nueve

La incorporación a los bienes patrimoniales de la Generalitat de los bienes desafectados, incluso cuando procedan

del domini públic, no es considerarà efectuada fins la recepció formal per part de la Conselleria d'Economia i Hisenda dels béns de què es tracte, i en tant que aquesta no s'efectue seguiran tenint aquells el caràcter de domini públic.

CAPÍTOL II *Mutacions demaniales*

Article setanta

La mutació de la destinació dels béns de la Generalitat la farà el Conseller d'Economia i Hisenda.

Article setanta-un

Les Conselleries que necessiten béns adscrits a d'altres es dirigiran a la d'Economia i Hisenda sol·licitant-ne l'adscripció.

La Conselleria d'Economia i Hisenda instruirà l'expedient en el qual seran consultades totes les Conselleries interessades i resoldrà sobre la destinació dels béns mitjançant resolució motivada.

Article setanta-dos

Les discrepàncies entre les Conselleries respecte de l'afectació, desafectació o canvi de destinació de béns les resoldrà el Consell, a proposta del Conseller d'Economia i Hisenda.

CAPÍTOL III *Concessions i autoritzacions*

Article setanta-tres

1. Les condicions generals de les concessions o autoritzacions sobre el domini públic de la Generalitat seran establertes per la Conselleria competent, amb l'informe previ de la d'Economia i Hisenda.

2. En les condicions s'inclouran necessàriament el termini de duració, que no podrà ser superior a cinquanta anys, llevat del cas que lleis especials n'indiquen un altre de menor.

3. Mai no podran atorgar-se concessions o autoritzacions per temps indefinit.

Article setanta-quatre

1. Quan els béns de domini públic sobre els quals hom hagués atorgat concessions o autoritzacions perdessen el seu caràcter demanial per causa d'incorporar-se als béns patrimonials de la Generalitat, els titulars d'aquells continuaran en la possessió dels seus drets.

2. Els drets i obligacions dels titulars es mantindran en les mateixes condicions mentre dure el període atorgat.

3. El coneixement dels litigis que se susciten respecte dels esmentats drets i obligacions correspondrà a la jurisdicció ordinària d'acord amb les normes d'enjuiciament aplicables en la Generalitat Valenciana.

4. La caducitat de les concessions o autoritzacions seran declarades per la Conselleria d'Economia i Hisenda segons que vagen transcorrent els períodes establerts a l'atorgat.

Hom podrà rescatar, sense necessitat de cap termini, aquelles en les quals l'Administració s'haja reservat la facultat de lliure rescate en qualsevol moment.

5. El Conseller d'Economia i Hisenda podrà acordar l'expropiació forçosa dels drets si considerara que el manteniment d'aquests al llarg del termini inicialment fixat podia perjudicar l'ulterior destinació dels béns, o els feia desmerèixer considerablement en cas d'alienació.

del deslinde del dominio público, no se entenderá efectuada hasta la recepción formal por la Conselleria de Economía y Hacienda de los bienes de que se trate y en tanto la misma no tenga lugar seguirán teniendo aquellos el carácter de dominio público.

CAPÍTULO II *Mutaciones demaniales*

Artículo setenta

La mutación de destino de los bienes de la Generalitat se hará por el Conseller de Economía y Hacienda.

Artículo setenta y uno

Las Consellerias que precisen bienes adscritos a otras se dirigirán a la de Economía y Hacienda solicitando la adscripción de los mismos.

La Conselleria de Economía y Hacienda instruirá expediente en que se oirá a todas las Consellerias interesadas y decidirá sobre el destino de los bienes mediante resolución motivada.

Artículo setenta y dos

Las discrepancias entre Consellerias acerca de la afectación, desafectación o cambio de destino de bienes se resolverán por el Consell, a propuesta del Conseller de Economía y Hacienda.

CAPÍTULO III *Concesiones y autorizaciones*

Artículo setenta y tres

1. Las condiciones generales de las concesiones o autorizaciones sobre el dominio público de la Generalitat se establecerá por la Conselleria competente, previo informe de la de Economía y Hacienda.

2. En las condiciones se incluirá necesariamente el plazo de duración, que no podrá exceder de cincuenta años, salvo que leyes especiales señalen otro menor.

3. No podrán otorgarse en ningún caso concesiones o autorizaciones por tiempo indefinido.

Artículo setenta y cuatro

1. Cuando los bienes de dominio público sobre los que se hubieran otorgado concesiones o autorizaciones perdieran su carácter demanial por incorporarse a los bienes patrimoniales de la Generalitat, los titulares de aquellos continuarán en la posesión de sus derechos.

2. Los derechos y obligaciones de los titulares se mantendrán en las mismas condiciones mientras dure el plazo concedido.

3. El conocimiento de los litigios que se susciten acerca de tales derechos y obligaciones corresponderá a la jurisdicción ordinaria con arreglo a las normas de enjuiciamiento aplicables en la Generalitat Valenciana.

4. Se irán declarando por la Conselleria de Economía y Hacienda la caducidad de concesiones o autorizaciones conforme vayan transcurriendo los plazos establecidos al otorgado.

Se podrán rescatar, sin necesidad de ningún plazo, aquellas en que la Administración se haya reservado la facultad de libre rescate en cualquier momento.

5. El Conseller de Economía y Hacienda podrá acordar la expropiación forzosa de los derechos si estimare que el mantenimiento de los mismos durante el plazo inicialmente fijado puede perjudicar al ulterior destino de los bienes, o los hiciera desmerecer considerablemente en caso de enajenación.

6. Sense perjudici del que es dispose en Lleis especials, el Consell a proposta de la Conselleria d'Economia i Hisenda podrà declarar l'extinció de la concessió per incompliment greu de les seues obligacions per part del concessionari.

7. Correspon a la Conselleria d'Economia i Hisenda l'exercici i el compliment dels drets i deures de la Generalitat davant els beneficiaris dels béns incorporats al seu domini privat. Hom ingressarà en el Tresor els cànon, rendes i qualsevol altra prestació pecuniària que pogués haver per raó de la primitiva concessió o autorització atorgada.

Article setanta-cinc

En cas d'alienació de béns incorporats al domini privat de la Generalitat, els titulars amb drets vigents sobre aquests, drets que resulten de concessions atorgades quan aquells eren de domini públic, tindran el dret preferent d'adquisició davant a qualsevol altra persona que no tinga un dret de retracte legal.

Article setanta-sis

En cas de cessió gratuïta o d'adscripció a Organismes Autònoms de béns immobles sobre els quals recaiguen drets establerts a favor de beneficiaris de concessions o d'autoritzacions, les entitats que els reben podran alliberar-los amb càrrec als seus fons propis, en iguals termes que la Generalitat.

En el supòsit de reversió dels béns a la Generalitat, les entitats esmentades no tindran cap dret al reemborsament de les quantitats satisfetes per l'esmentat concepte.

DISPOSICIONS ADICIONALS

Primera

No obstant el que disposen en els articles seté i vint-i-nou al trenta-dos, correspondran a la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports les facultats d'adquisició, administració, conservació i alienació dels béns immobles necessaris per al compliment dels fins atribuïts a l'Institut per a la Promoció Pública de l'Habitatge.

Segona

Així mateix, correspondrà a l'esmentada Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports la representació extrajudicial, per a la formalització dels actes i contractes i l'atorgament d'escriptures.

Tercera

Les facultats d'alienació tindran els mateixos límits quantitius atribuïts a la Conselleria d'Economia i Hisenda en l'article trenta.

Quarta

Fent ús de les facultats atribuïdes per aquesta disposició, la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports haurà d'ajustar-se a allò disposat en aquesta Llei i de forma supletòria al que preveu la normativa estatal que regula la promoció pública de l'habitatge.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

6. Sin perjuicio de lo que se disponga en Leyes especiales, el Consell a propuesta de la Consellería de Economía y Hacienda podrá declarar la extinción de la concesión por incumplimiento grave de sus obligaciones por parte del concesionario.

7. Corresponde a la Consellería de Economía y Hacienda el ejercicio y cumplimiento de los derechos y deberes de la Generalitat frente a los beneficiarios de los bienes incorporados a su dominio privado. Se ingresarán en el Tesoro los cánones, rentas y cualesquiera otras prestaciones pecuniarias a que hubiera lugar por razón de la primitiva concesión o autorización otorgada.

Artículo setenta y cinco

En caso de enajenación de bienes incorporados al dominio privado de la Generalitat, los titulares de derechos vigentes sobre los mismos, resultantes de concesiones otorgadas cuando eran de dominio público, tendrán derecho de adquisición preferente con relación a ellos frente a cualquiera otra persona que no tenga un derecho de retracto legal.

Artículo setenta y seis

En caso de cesión gratuita o adscripción a Organismos Autónomos de bienes inmuebles sobre los que recaigan derechos establecidos en favor de beneficiarios de concesiones o autorizaciones, las entidades que los reciban podrán liberarlos con cargo a sus fondos propios, en iguales términos que la Generalitat.

En el supuesto de reversión de los bienes a la Generalitat, dichas entidades no tendrán derecho alguno al reembolso de las cantidades satisfechas por tal concepto.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera

No obstante lo dispuesto en los artículos séptimo y veintinueve a treinta y dos, correspondrán a la Conselleria de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes las facultades de adquisición, administración, conservación y enajenación de los bienes inmuebles necesarios para el cumplimiento de los fines atribuidos al Instituto para la Promoción Pública de la Vivienda.

Segunda

Corresponderá igualmente a la citada Conselleria de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes la representación extrajudicial, para la formalización de los actos y contratos y el otorgamiento de escrituras.

Tercera

Las facultades de enajenación tendrán los mismos límites cuantitativos señalados a la Conselleria de Economía y Hacienda en el artículo treinta.

Cuarta

En el ejercicio de las facultades atribuidas por esta disposición, la Conselleria de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes deberá ajustarse a lo dispuesto en esta Ley y supletoriamente a lo prevenido en la normativa estatal que regula la promoción pública de la vivienda.

DISPOSICIÓN FINAL

La presente Ley entrará en vigor el día siguiente a su publicación en el *Diario Oficial de la Generalidad Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir aquesta Llei.

València, 24 d'octubre de 1986.

El President de la Generalitat,
JOAN LERMA I BLASCO

AUTORITATS I PERSONAL

OPOSICIONS I CONCURSOS

- 1751 *RESOLUCIÓ de 13 d'octubre de 1986, de la Universitat de València, per la qual és nomenat, mitjançant concurs, el Sr. Vicente Tordera Donderis, Professor Titular de Bioquímica y Biología Molecular, d'aquesta Universitat.* [2512]

D'acord amb la proposta formulada per la Comissió constituïda per tal de jutjar el concurs convocat per Resolució de la Secretaria d'Estat d'Universitats i Investigació de 13 de desembre de 1985 (BOE del 8 de gener de 1986), per a la provisió de la plaça de Professor Titular d'Universitat de l'àrea de coneixement de Bioquímica y Biología Molecular, i una vegada que el concursant proposat ha acreditat de posseir els requisits a què al·ludeix l'apartat 2 de l'article 5é del Reial Decret 1888/84, de 26 de setembre, he resolt, fent ús de les facultats que em són conferides per l'article 42 de la Llei 11/1983 de 25 d'agost, de Reforma Universitària i per l'article 13.1 del Reial Decret esmentat, nomenar el Sr. Vicente Tordera Donderis, Professor Titular d'Universitat, en l'àrea de coneixement de Bioquímica y Biología Molecular, adscrita al Departament en constitució, segons Reial Decret 2630/1984, de 12 de desembre.

València, 13 d'octubre de 1986. - El Rector: Ramon Lapiedra i Civera.

- 1752 *RESOLUCIÓ de 13 d'octubre de 1986, de la Universitat de València, per la qual és nomenat, mitjançant concurs, el Sr. Ricardo Salvador Salom Fuster, Professor Titular d'Escola Universitària de Didáctica de l'Expressió Musical, Plàstica i Corporal, d'aquesta Universitat.* [2513]

D'acord amb la proposta formulada per la Comissió constituïda per tal de jutjar el concurs convocat per Resolució de la Secretaria d'Estat d'Universitats i Investigació de 8 de novembre de 1985 (BOE del 19 de novembre), per a la provisió de la plaça de Professor Titular d'Escola Universitària de l'àrea

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta Ley.

Valencia, a 24 de octubre de 1986.

El Presidente de la Generalidad,
JOAN LERMA I BLASCO

AUTORIDADES Y PERSONAL

OPOSICIONES Y CONCURSOS

- 1751 *RESOLUCION de 13 de octubre de 1986, de la Universidad de Valencia, por la que se nombra, en virtud de concurso, a D. Vicente Tordera Donderis, Profesor Titular de Bioquímica y Biología Molecular, de esta Universidad.* [2512]

De conformidad con la propuesta formulada por la Comisión constituida para juzgar el concurso convocado por Resolución de la Secretaría de Estado de Universidades e Investigación de 13 de diciembre de 1985 (BOE del 8 de enero de 1986), para la provisión de la plaza de Profesor Titular de Universidad del área de conocimiento de Bioquímica y Biología Molecular, y una vez que el concursante propuesto ha acreditado que posee los requisitos a que alude el apartado 2 del artículo 5º del Real Decreto 1888/84, de 26 de septiembre, he resuelto, en uso de las facultades que me están conferidas por el artículo 42 de la Ley 11/1983, de 25 de agosto, de Reforma Universitaria y el artículo 13.1 del Real Decreto citado, nombrar a D. Vicente Tordera Donderis, Profesor Titular de Universidad, en el área de conocimiento de Bioquímica y Biología Molecular, adscrita al Departamento en constitución, según Real Decreto 2630/1984, de 12 de diciembre.

Valencia, 13 de octubre de 1986. — El Rector: Ramón Lapiedra Civera.

- 1752 *RESOLUCION de 13 de octubre de 1986, de la Universidad de Valencia, por la que se nombra, en virtud de concurso, a D. Ricardo Salvador Salom Fuster, Profesor Titular de Escuela Universitaria de Didáctica de la Expresión Musical, Plástica y Corporal, de esta Universidad.* [2513]

De conformidad con la propuesta formulada por la Comisión constituida para juzgar el concurso convocado por Resolución de la Secretaría de Estado de Universidades e Investigación de 8 de noviembre de 1985 (BOE del 19 de noviembre), para la provisión de la plaza de Profesor Titular